sinhalaebooks.com

~මෝහිනී~

"බොස් මඩුගල්ල ඇමතිතුමා කතා කරනවා "මා වෙත දුරකථනය ගෙනත් පෑවේ මගේ දකුණු අත වූ කලුවා

"ආ ඇමතිතුමා අපිව මතක් වෙලා කාලෙකින් "මම ඇමතුමට සම්බන්ධ වුනේ එසේ කියමින්.

මම පාතාල නායකයෙක්. දේපළවලට තණ්හාවෙන් කුඩම්මා මගේ තාත්තාව මරා දැමූ හැටි ඇස් පනාපිටම දැක්ක මම පාතාලයට පළමු අඩිය තැබුවේ දාහත් හැවිරිදි වියේ දී ම මාගේ කුඩම්මා ව, ඒ ද්‍රෝහියා ව මරා දමමින්.

පාතාල නමින් මම ශේර්.කොටියෙක්.

"ශේර් මට උඹෙන් වැඩක් ඕන"

"කියන්න ඇමතිතුමා මරන්නද, අබ්බගාත කරන්නද නැත්නම් ඩ්‍රග් ඩීල්ද?"

"නෑ අයිසෙ මේ ඡන්ද අත ළඟ තියන් ඕව කරන්න බෑ.මගේ පොඩි එකාගේ කේස් එකක්."අංක එකේ සල්ලාලයෙකු වූ රන්දික මඩුගල්ල හෙවත් මඩුගල්ල ඇමතිගේ පුත්‍ර රත්නය මතක් වීමෙන් මට සිනහා නැගුනා.

"මොකක්ද ඇමතිතුමා ප්‍රශ්නේ?"

"ගෑනු ප්‍රශ්න ශේර්. මූට හැමදාම තියෙන්නේ ගෑනු ප්‍රශ්න.ඩොක්ටර් දිසානායකගෙ කෙල්ලට අපේ එකා හින්දා ළමයෙක් ලැබෙන්න.මේ ඡන්ද අස්සේ ඒක ප්‍රශ්නයක් වෙන්නයි හදන්නේ.අර දොස්තර ඇවිත් මට තර්ජනය කරා. වැඩි කතා ඕනේ නැහැ කෙටියෙන්ම කිව්වොත් මේකයි වෙන්න ඕන.ඒකිව උස්සල මරලා දාපන් ළමයත් එක්කම. හැබැයි කිසිම සාක්ෂියක් ඉතුරු වෙන්න බැහැ. මාව ගෑවෙන්නවත් බෑ .මම සතියක් උඹට කල් දෙනවා උඹ මේකට කීයක් ඉල්ලුවොත් මම ඒක දෙනවා උඹට."

බර ගාණක වාසියක් ලැබීම ගැන මට සතුටු හිතුනා.කෙටියෙන්ම කිව්වොත් මිනීමැරීම හා ඉන් සතුටු වීම මගේ විනෝදාංශය."ඇමැතිතුමා මේ ශේර් කිව්වොත් කිව්වා සල්ලි ලැහැස්ති කරගන්න අද රෑම සෙල්ලම පටන් ගමු ."

ලැබුන තොරතුරු සමඟ සැලැස්මක් හැදුව මම කලුවා සමග ඇයව පැහැරගැනීමට ගෝලයින් පිරිසක් පිටත් කරා.

"බොස් වැඩේ හරි ගෑනිව ඉස්සුවා "

"උඹලා වැඩේ ගානට දුන්නා නේද ?"

"ඔහු බොස් බයවෙන්න එපා.බොස්ගෙ ප්ලෑන් එකක් කවද්ද වැරදුනේ "

"හරි හරි වැඩි කියව්ලි ඇති. ඕකිව අරං වරෙන් අර පාලු රබර් වත්තේ බංගලාවට "මම පැවසුවේ වියරු සිනා පාමින්.කලුවා ඇතුළු පිරිසට පෙර මම බංගලාවට යාමට පිටත් වුණා.

sinhalaebooks.com

"මාව අතහැරපල්ලා යක්ශයිනේ.මායි මගේ දරුවයි අතහැරපල්ලා "මීක් ශබ්දයක් වත් නොතිබුණ දිරාපත්වන බංගලාවේ දොර දෙසින් ඇසුණේ ඇගේ ශබ්දය.ඒ දෙස බැලුව මම දුටුවේ කලුවා ඇතුළු පිරිස සමග සමඟ පොරබදන ඇයව යි. කුඩම්මා නිසා ඇතිවූ ඇතිවූ ගැහැනුන් කෙරෙහි වූ අසීමිත ක්‍රෝධය නැවත මගේ සිත තුළ මතු කරන්නට ඒ වදන් ප්‍රමාණවත් වුණා.

ඔවුන් ළඟට ගිය මම ඇගේ අතින් ඇද කම්බුලකට වැරෙන් පහරක් එල්ල කළේ ඇයව පසෙකට විසි වී යන පරිද්දෙන්.ඒ සමඟම මම ඉනෙන් ඇද ගත් ගිනි අවිය ඇගේ හිසට එල්ල කළේ ඇයව මරා දැමීමේ අදහසින්.

" කට වහගනින් ඔළු කට්ට කුඩුවෙන්න වෙඩි තියන්නේ උඹට"

බිමට වැටී අටමස් පමණ පිරුනු තම කුස තදින් වැළඳ ගෙන මගේ දෙස බලා සිටි ඇයව මම හරිහැටි දුටුවේ එවිටයි.ඇගේ ආයාචනය පිරි දෑස් මෙපමණ කලක් ගල් කරගෙන සිටි මගේ හිත තත්පරයක් පමණ තුළ පෙරළියකට ලක්කරේ කිසිදින නොවුන පරිද්දෙන්.ඇය තව තවත් තදින් ඇගේ කුස බදාගත්තේ මගෙන් ඇගේ දරුවා දරුවා ව රැක ගන්නට මෙනි.

"අනේ අයියේ මගේ දරුවා.මගේ දරුවාව බේරන්න අයියේ."

මගේ සවනත දෝංකාර දුන්නේ ඇයගේ කටහඬ .පළමු වතාවට මිනිසකුව නොමරණ ලෙස මගේ සිත කෑ ගසන බව මට හැඟුණා .

"කලුවා දාපිය මේකිව අර කාමරයක් ඇතුලට "

ලෙස විධාන කර මම තවත් ඈ දෙස නොබලා වේගයෙන් ඇවිද ආවේ මත්පැන් බෝතල් තිබූ ස්ථානය වෙතට.රාත්‍රී 12 පමණ වන තෙක් මම හොඳින් මත්පැන් සප්පායම් වුණා.

"අරකිව මරන්න ඕනි. ගෑනු! ඔකුන්ව මට පේන්න බැහැ"

මම වෙරිමතින් දෙඩෙව්වා. උලමෙකු කෑගසන මූසල හූ හඬ අප සිටි රබර් වත්ත පුරා පැතිරෙන්නට වූයේ එවිටයි. මිනිස් පුළුටක් පෙනෙන්නට නැති රබර් වත්තක් මැද තිබූ බංගලාවට උලමාගේ හඬ ගෙන ආවේ මූසලින් පිරුණු පාළු හැඟීමක්.

"ශේර් බොස් "

"කියපං කලුවා "

"බොස් මේ මේ "ඔහුගේ හඬ නෑසී ගියේ වැරෙන් හමා ගිය සුළඟ නිසා.

"මොකද උඹ කෙකර ගාන්නේ "

"මේ... මේකයි බොස් ගමේ මිනිස්සු කියනවා මේ වත්තේ මෝ...මෝ...මෝහිනී ඉන්නවලු"

ගැහැනියකගේ කඳුළු ඉදිරියේ පරාජය වීම ගැන කෝපයෙන් සිටි මට කලුවගෙ වදන් ඇසීම කෝපය දෙගුණ තෙගුණ කිරීමට සමත් වුණා.

"රෙද්ද මෝහිනී, හම්බ වුනොත් මම ඕකියි ඕකිගේ ළමයයි දෙන්නවම මරල දානවා."මම කෑගැසුවේ මත්පැන් බෝතල් පොළොවේ ගසමින්.

sinhalaebooks.com

කාලය කොපමණ ගෙවී ගියාද යන්න නිනව්වක් මට තිබුණෙ නැහැ.මම සිටියේ පියවි ලොවෙන් බොහෝ දුරක වූ මනෝ ලෝකයකයි.

එක්වරම හමා ආ සැඩ සුළඟක් හා දැනුන සීතලත් සමග නැවත ඇසුනු උලමාගේ කෑ ගැසීම එවර නම් පාතාල නායකයකු වූ මගේ සිතත් සලිත කරේ නැහැ කියන්න බැහැ. මට පාලු බංගලාවෙ දොර දෙස බැලූනේ ඉබේටමයි. මීදුමෙන් වෙලා ගත්ත අඳුරු පරිසරය තුළ යම්කිසි ඡායාවක් මා දෙසට පැමිණෙන බව මම දැක්කා.

"කලුවා කවුද අර?"

මම කලුවාගෙන් ඇසුවත් කලුවා හෝ කිසිවෙකු ඒ වන විට මම සිටි ස්ථානයේ රැඳී සිටියේ නැහැ.

" කවුද ඔතන?"

කවුරුත් පිළිතුරු සැපයුවේ නැහැ. ඒ ඡායාව මා දෙසට ම දිගටම චලනය වුණා. පිළිගන්න, ඒ ඇයයි. මිහිපිට මා දුටු සුන්දරතම ගැහැනිය.කඩා හැලුණු කෙස්වැටිය .නීලවර්ණ දෑස්.නා දළු වන් දෙතොල්.නාරිදේහය මනාව ඔප් නංවනු දුහුල් සුදු සාරිය.ඇගේ නමටම ගැළපෙන ආකාරයට මා දෙසට චලනය වුණු ඇ සිත් මුලා කරන්නියයි. අතක සුදු රෙදි කඩක ඔතා ගත්,සෙමෙන් ඉකිබිඳින බිළිඳකු සමග ඇය මා ඉදිරියට සෙමෙන් ඇදී ආවා, නැහැ ඇය පාවී ආවා.

පාතාල රජු වුන මගේ නළලත දහඩියෙන් තෙමෙන්නට එතරම් වෙලාවක් ගියේ නැහැ.නැවත ඇසෙන්නට වූයේ කන් බිහිරි කරවන උලමාගේ කෑගැසීමයි. "මෝහිනී " මම තොල් මැතිරුවා.

ඇය මා වෙත දරුවා පෑවේ නැහැ.දරුවා වඩාගන්න ලෙස කීවෙත් නැහැ. මගෙන් දරුවාව රැක ගන්නට වෙර දරනවාක් මෙන් තදින් දරුවාව පපුතුරේ හොවා ගෙන මා දෙස තියුණු බැල්මෙන් බලා සිටියා.

"ඔව් මම මෝහිනි "

ඇගේ කිංකිණි නාදය ඇසුනත් තොල් චලනය වන අයුරු මම දැක්කේ නැහැ.මා සිටියේ මා හුන් තැනම ගල් ගැසීය.

"උඹලා වගේ පාපතර මිනිස්සු නිසා විඳවපු මෝහිනි මම. උඹලා වගේ පාපතරයන් ගෙන් මගේ දරුවා ව බේරගන්න බැරිවුන ඒ අවාසනාවන්ත ගෑනි මම. උඹලා වගේ උන් නිසා අවජාතක කියලා රටටම හංවඩු ගහපු මගේ දරුවව බිහි කළේ මම"

ඇය වියරුවෙන් මෙන් කෑ ගැසුවේ ඇකයේ උන් දරුවා තව තවත් තුරුල් කරගනිමින්.මගේ කටේ කෙල සිඳුනා.අවට හමා ආ සුළඟ සමග ඇගේ වියරු කෑගැසීම පාළු බංගලාව පුරා දෝංකාර දුන්නා.

"බඩට දරුවො දෙන්න පිරිමි ඉන්න ලෝකෙක, මගේ අතේ ඉන්න ඉන්න දරුවා වඩා ගන්න ඉදිරිපත් වෙන්නේ කීයද බොල! කාටවත් බරක් නොවී දරුවව හදාගන්න හදනකොට තනියෙන් ඉන්න ගැහැනිය කියලා අයුතු ප්‍රයෝජන ගන්න එන කීයක් ඉන්නවද බොල! ඒකයි මම උඹලට වෛර කරන්නේ. ඒකයි මම උඹලගෙන් පලිගන්නේ." ඇය රුදුරු වෙසක් මවාගෙන මා මා දෙසට පැමිනෙන්නට වුණා.

sinhalaebooks.com

"මෝහිනී යකින්න කිව්වට උඹලා හිතුවද කවදාවත් මෝහිනි කියන ගැහැණියගේ දුක මොකක්ද කියලා. පිරිමි සංහතියෙන් පලි ගන්න තරම් වේදනාවක් දුන්නෙ මොකාද කියල හොයල බැලුවද? මෝහිනීගේ දරු දුක ගැන හිතුවද? දරුවාව බිමින් තියලා දරුවාට රිද්දන්න බැරි තරම් ආදරයක් තියෙන අම්මා කෙනෙක් විදියට මෝහිනී ව දැක්කද උඹලා "

"එහෙම දුක් විඳින ගැහැනියක්ව ඇස් දෙකෙන්ම දැක දැක උඹ අද මොකද්ද කරන්න යන පවුකාර දේ. මම උඹෙන් පළිගන්නවා "

ඇගේ වියරුව ඇතුලේ මට පෙනුනේ මගේ අතින් අද අතුල් පහරක් කමින් බිමට ඇද වැටුණු ඒ කෙල්ල. මගේ අත් දෙකෙන් ඒ කෙල්ලව මරන්නට වන බව මතක් උන මට මා අසල සිටින මොහිනියව මොහොතකට අමතක උනා. මෝහිනියට දැක්වූ බිය පරදා කළකිරීමක් මගේ සිතට දැනුනා. සියගණනක් මිනිසුන් මරා දැමූ මගේ පව්කාර අත ගැන පිළිකුලක් දනුනා.

"බොස්, බොස්, නැගිටින්න. අර උස්සපු කෙල්ලට අමාරුවෙලා. බබා ලැබෙන්න ද කොහෙද ." මම පියවි සිහියට ආවෙ කලුවගෙ හඬින්.ඇස් ඇර බැලූ මට පෙනෙන්නට මෝහිනී සිටියේ නැත .

"මොහිනි" මම මිමිණුවා .

"මොන මෝහිනියෙක්ද බොස්. අර කෙල්ල කෑගහනවා. දැන්ම ඉවරයක් කරල දාමු අර බඩේ ඉන්න පොඩි එකාවත් එක්කම ."

ඇගෙ කෙඳිරිය මට ඇසුණේ ඒ මොහොතේ. මම ඈ සිටි දෙසට දිව ගියා.ඒ මොහොතේ මගේ සිතට දැනුණේ එකම සිතුවිල්ලක් පමණයි.

"කලුවා උඹ සෙට් එක අරන් දැම්මම මෙතනින් පලයන්.එකෙක් වත් ඉන්න එපා.මම තනියම මේකිව ඉවරයක් කරල එන්නම්."

"ඒත් බොස් "

"කිව්වම අහල මුන් ටිකත් අරන් මෙතනින් පලයන් යකෝ.මගෙන් මැරුම් නොකා ."මම කෝපයෙන් කෑගැහුවා.මගේ කෝපයේ තරම දන්නා ඔවුන් එතනින් ඉක්මනින් නික්ම ගියා .

ජීවිතයේ දී හිතට දැනුනු එකම හොඳ දේ මම කරන්නට සිතා ගත්තේ එලෙස. කළුවා ඇතුළු පිරිස පිටව ගිය පසු විලිරුදාවෙන් කෑගසන ඇයව ළඟම පිහිටි පෞද්ගලික රෝහල වෙත මම ඉක්මනින් රැගෙන ආවා.

මෝහිනී ඇය මා වෙත ආවේ සැබෑවටම ද , එසේ නොමැති නම් එය මගේ මනෝ ලොවේ සිදුවූවක්ද යන්න මට ඒ වන විටත් සිතාගැනීමට හැකියාවක් තිබුණේ නැහැ.එය සිතන්නට තරම් මගේ මනස සන්සුන් වූයේද නැහැ .මම සිතමින් සිටියේ මා රෝහල වෙත රැගෙන ආ ඇය පිළිබඳවයි.

"දැන් ඇඩ්මිට් කරපු ගැනු ලමයගෙ භාරකරු ඉන්නවාද"හෙදියකගේ හඬින් මම උන් තැනින් නැගී සිටියා.

"ඔව් මිස්"

"ඔයා එයාගෙ කවුද?"

sinhalaebooks.com

"අ...මිස් මම.." ලෙස මදක් කල්පනා කර මම

"මම එයාගේ හස්බන්ඩ් "ලෙස පිළිතුරු දුන්නේ ඇගේ දරුවා අවජාතක යන නාමය ඇතුව මෙලොව එළිය දැකීම මට වේදනාවක් ලෙස දැනුණු නිසා.

මත්පැන් ගඳ සහ ඇඟ පුරා ඇති ටැටූ සමූහය දුටු ඈ මා දෙස තරමක් විමසිල්ලෙන් බැලුවා.

"ඇත්තටම සොරි මිස්ටර්.අපිට ඔයාගේ වයිෆ් බේරගන්න බැරි වුණා "මම නිරුත්තර වුණා.

"එයා හොස්පිට්ල් එකට ගේනකොට ලොකු ෂොක් එකක හිටියෙ.ඒත් මේ ඔයාගේ දුව.ඔයාගේ දුවව ඔයාට දීලා තමයි වයිෆ් ගියේ.දැන් දුවගෙ සම්පූර්ණ වගකීම ඔයාට"

කුඩා පැනලයක එතූ රෝස පැහැති බිලිඳියක් ඈ මගේ අතින් තැබුවා.මට දැනුනේ මගේ හිස මත අකුණු දහසක් පිපිරුවක් මෙන් හැඟීමක්.

"මගේ වයිෆ් මිසි."

මම සෙමින් මිමිණුවා.හෙදිය මාව ඈ වෙතට රැගෙන ගියා.ප්‍රාණය නිරුද්ධව සිටි ඇගේ තෙහෙට්ටුව කලකිරීම පිරුණු ඒ මුහුණ ,රෝස පැහැති දෙතොල් ,කම්මුල් අග වූ කඳුළු මාව හිරිවැට්ටුවා. පිළිගන්න, ගැහැනියකට මට පළමුවැනි වතාවට ආදරේ දැනුනේ එදින.එමෙන්ම එය අවසාන වතාව.එයත් මියගිය ගැහැනියකට.මම සෙමෙන් නැවී ප්‍රාණය නිරුද්ධ ඇගේ නලලත මගේ දෙතොල් තැවරුවා.

"මට සමාවෙයන් මැණික"

කිසිදින නොහැඬූ මගේ දෑස් මත කඳුළු ඉනුවා.මට මැවී පෙනුනේ මගේ අතුල් පහර කමින්

"අනේ අයියේ මගේ දරුවා..එයාව බේරගන්න අයියේ "ලෙස බැගෑපත් වුණ ඇගේ දෑස්.කඳුළු පිරුණ දෑස්.

"මම පොරොන්දු වෙනවා මැණික, උඹට මේ මම කරපු අසාධාරණය මොනම විදිහකට වත් මට මකන්න බෑ. එහෙත් මේ උඹ මගේ අත් උඩ තියලා ගිය පොඩි කෙල්ලව මගේ ඇස් දෙක වගේ රකිනවා මම.ඊටත් වැඩිය. මම උඹේ දුවට තාත්තෙක් වෙනවා නංගි.තාත්තෙක් විතරක් නෙවෙයි මම අම්මත් වෙන්නම්.මට සමාවෙයන් නංගි."

ඇගේ මුහුණ දෙස තවත් වරක් බැලුව මම ඒ සිඟිත්තියව...නැහැ මගෙම දූ සිඟිත්තිය ව පපුවට තුරුලු කරගෙන රෝහලෙන් පිටතට ආවේ ශේර් කියන පාතාල නායකයා මරා වළලා දමමින් මගේ අතේ නිදා සිටි හයක් හතරක් නොදත් රෝස මල ගේ පියා ලෙසටම පමණි.

"මඩුගල්ල ඇමතිලා එකෙක් නෙවේ සීයක් ආවත් .උබේ කෙස් ගහකට වත් රිදෙන්න මම දෙන්නෙ නෑ මගේ පොඩි රෝස මල... උඹ දවසක මාව පිළිකුල් කරයි .මේ ඇත්ත දැනගෙන .ඒත් මම උඹව රකිනවා "සිඟිත්තිය ව සිඹිමින් මම ඈට කෙඳිරුවා. දැන් ශේර් නැත. මා තුළ සිටින්නේ ආදරණීය පියෙකු පමනි.

නිමි.

sinhalaebooks.com